Kolenbrander: Hamer en Snikkel

Cazimir Maximillian

Kolenbander: Hamer en Snikkel

BRAVE NEW BOOKS

Eerste druk: december 2025

Copyright © 2025 Cazimir Maximillian
Brave New Books.nl
Omslag © Cazimir Maximillian
Auteursfoto © Jaap van Beukel
ISBN: 9789465319582

Profiel

Naam: Art Nan Willem Kolenbrander
Vader: Nan Willem Kolenbrander
Moeder: Gerthuida Octavia Kolenbrander
Geboren: 3 mei 1936 te Hippolytushoef, Wieringen, Noord-Holland
Lengte: 1 m 87
Getrouwd: Leen Stastra (1952 – 1954)
Trudy Pruis (1958 – 1966)
Marja Dijkstra (1974 t/m 1979)
Loopbaan:
1940 – 1945: Heilige Henricus School, Hippolytushoef
1945 – 1948: OBS De Mestschuur, Stroe. (gesloopt 1953)
1948 – 1950: LTS Gemeentelijk domein der propoganda en indoctrinatie (GDPI) Slootdorp (geschorst) (Gebouw gesloopt 1957)
1950 – 1951: Vakkenvuller Kruidenier Hippolytushoef (Ontslagen)
1951 – 1954: Boerenknecht (Ontslagen)
1956 – 1966: Schoonmaker Nederlandse Spoorwegen. (Ontslagen)
1966 – 1968: Poetsman Hoogovens (Ontslagen)
1968 – 1970: Taxichauffeur New York
1970 – 1973: Hurrah Sharks U.S. Army, Vietnam
1973: Afgekeurd (PTST)
1975 – heden: Privédetective, Amsterdam

Amsterdam 1985

Een

Godverdomme, wat is het me toch een verrekte partij koud!
Ik stook me de tering op mijn woonboot en dan nog heb ik kouwe tenen.
Volgens metingen en het journaal is dit weer de koudste winters in jaren. En het jaar is nog maar net begonnen.
Mijn boot ligt muurvast in een pak ijs. Nog steeds die ouwe kouwe klerezooi sinds dat wijf van me de deur heeft gewezen.
Ja, Marja... Waarom foeter ik ook op haar nu ze drie jaar terug op een zeer tragische einde ten einde is gekomen?
Gewoon omdat het verrekte koud is, nogmaals.
En de wekker gaat en ik heb weer een kater.
Het is nog altijd een teringzooi in mijn boot. Op de tafel staat een fles jajum en een fles bitter. Ik moest toch warm worden.
Ik begin mijn ochtendroutine, laat enkele rochelende hoesten, zet koffie en draai een drol op mijn plee.
De wolkjes vormen uit mijn mond.
Ik heb niet eens tijd om de krant te lezen, want de plicht roept.
Er is momenteel niks bijzonders. Het zullen wel weer de zoveelste kleine routineklusjes zijn.
Ik veeg mijn reet af en spoel de plee door. Tijd om koffie te zuipen. Om vervolgens het stront nog aan mijn handen te ruiken als ik de mok naar mijn smoel til.
Heb ik vergeten mijn handen te wassen.

Op de spoordijk denderen er weer een paar van die treinen voorbij. Moet ik godverdomme ook nog het ijs van de kloteramen van mijn Fiat 1500 krabben.
Jezus Christus, wat een gesodemieter!
Om me heen de blauwkleurige kou die het uitzicht van de haven en de stad in de verte filteren.

Ik krab het ijs van het raam. Als ik vind dat ik genoeg zie is het tijd om te vertrekken.
Had ik mijn wapens nou bij me?
Moet ik godverdomme weer helemaal teruglopen.

Ik rij de route naar de Geldersekade.
Onder de viaduct en langs het station krijg ik toch wel medelijden met al die junks, punks, schorem, uitschot, hoeren, pooiers en andere gajes.
Ze moeten het allemaal maar buiten overleven in de kou.
Zitten daar op hun handen te blazen of hebben de temperatuur niet eens door omdat ze met een fles jajum achter de kiezen onder een deken op de gore grond liggen.
Ik moet uitwijken voor een zoutwagen.
'Klootzak!'
En hier en daar zie ik vrijwilligers met een sneeuwschep hun banen trekken. De wolkjes uit hun broodmolens.
Na wat wikken en wegen door het centrum in deze grijze grauwe kouwe massa, parkeer ik mijn wagen aan de gracht van de Geldersekade.
Ik loop naar mijn bureau en zie dat Joyce weer haar schoonmaakdienst draait.
Godverdomme, wat heeft ze me toch weer een lekkere reet.
Ik knijp erin.
'Iiiih, da's koud!'
'Trek dan eens een dikkere broek aan.'
In mijn kantoor tref ik Hubert en doen we weer het zogenaamde ochtendgymnastiek op het nummer Jink Jive van Chris & Cosy.
En dan is het tijd voor koffie en gezeik van je baas Petrus.

Petrus heeft overigens ook weer een nieuwe vogel in de kooi.

Ditmaal een parkiet. Hij heeft de dood van die irritante kutpapegaai weer weten te verwerken.
Dit best tjielpt alleen en kraamt geen onzin uit.
'Nou Petrus, vertel... wat staat er vandaag op het programma?'